

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 13Csp/4/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817200206
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marianna Hašková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2018:3817200206.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou Mgr. Mariannou Haškovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna č. 48, proti žalovanému: J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., A. X. č. XXX/X, zastúpeného Mgr. Y. W., LL.M, bytom Prievidza, G. Švéniho č. 2794/8B, o zaplatenie 712,22 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu z a m i e t a.

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi n e p r i z n a v a.

o d ō v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou podanou na Okresný súd Prievidza dňa 10.01.2017 domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 716,45 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 716,45 eura od 20.02.2014 do zaplatenia a trov právneho zastúpenia a ostatných trov konania. Uviedol, že dňa 21.07.2013 právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovaným zmluvu o pôžičke č. 5019700, na základe ktorej poskytol žalovanému celkovú sumu pôžičky 1082,31 eura. Poskytnutú pôžičku sa žalovaný zaviazal splatiť v pravidelných 43 mesačných splátkach po 25,17 eura. Do dňa podania žaloby na súd žalovaný zaplatil právnenmu predchodcovi žalobcu celkom sumu 125,85 eura. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením zmluvne dohodnutých splátok úveru, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2014, pred vyhlásením splatnosti úveru, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, právny predchodca žalobcu dňa 19.02.2014 úver zosplatnil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 716,45 eura (žalovaný mal uhradiť 838,07 eura + náklady na vymáhanie pohľadávky 4,23 eura, no uhradil len 125,85 eura, a preto dlh predstavuje 716,45 eura).

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril ústne na pojednávaní dňa 30.06.2017, kde poukázal na neurčitosť zmluvy, a teda na jej neplatnosť. Zároveň žiadal, aby súd aplikoval právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Nárok žalobcu neuznal a žiadal žalobu zamietnuť.

3. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 30.06.2017 č. k. 13Csp/4/2017-42 konanie v časti o zaplatenie sumy 4,23 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,23 eura od 20.02.2014 do zaplatenia zastavil, vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd uplynutím premlčacej doby bezdôvodného obohatenia z dôvodu absolútnej neplatnosti úverovej zmluvy. Proti predmetnému rozsudku podal odvolanie žalobca v zamietajúcej časti, pričom namietal, že predmetná zmluva bola uzavretá platne, vzťahuje sa na ňu režim 3-ročnej premlčacej doby a preto žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy v čase začatia konania premlčaný nebol.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd uznesením zo dňa 24.05.2018 č. k. 19Co/313/2017-57 rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba vo zvyšku zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 07.02.2018 Ústavný súd Slovenskej republiky vo veci PL. ÚS 11/2016 vyhlásil nález, podľa ktorého ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR. Pre protiústavnosť ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nemohol odvolací súd potvrdiť napadnutý rozsudok ako vecne správny. Ďalej odvolací súd uviedol, že sa stotožňuje s posúdením veci súdom prvej inštancie, pokiaľ ide o gramatický a logický výklad slovných spojení „schválená výška pôžičky“ a „celková suma pôžičky“ ako synonym. V ďalšom konaní má súd prvej inštancie vyhodnotil dôkazy nielen vo vzťahu k neplatnosti, resp. neexistencii písomnej zmluvy, ale aj k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného a jeho výške.

5. Súd vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 24.08.2018 konanom v neprítomnosti žalobcu a PZ žalobcu podľa § 180 CSP.

6. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä so: žalobou, plnou mocou, žiadosťou a zmluvou o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5019700 zo dňa 21.07.2013, VOP, výzvou pred vyhlásením splatnosti úveru zo dňa 24.01.2014, prehľadom splátok a úhrad, uznesením OS Prievidza zo dňa 27.02.2017 č. k. 13Csp/4/2017-11, uznesením OS Prievidza zo dňa 30.03.2017 č. k. 13Csp/4/2017-14, oznámením o prevzatí právneho zastúpenia a návrhu na zmenu strany sporu na strane žalobcu zo dňa 25.05.2017, odvolaním plnej moci, plnomocenstvami, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2017, uznesením OS Prievidza zo dňa 12.06.2017 č. k. 13Csp/4/2017-29, ospravedlnením z neúčasti na pojednávaní a čiastočným späťvzatím žaloby zo dňa 28.06.2017, rozsudkom OS Prievidza zo dňa 30.06.2017 č. k. 13Csp/4/2017-42, odvolaním žalobcu, vyjadrením žalovaného k odvolaniu žalobcu, uznesením KS v Trenčíne zo dňa 24.05.2018 č. k. 19Co/313/2017-57, ako aj ostatným obsahom spisu, na základe čoho zistil tento skutkový a právny stav:

7. Dňa 21.07.2013 mal žalovaný ako dlžník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom uzavrieť zmluvu o poskytnutí účelovej pôžičky č. 5019700, na základe ktorej veriteľ mal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo schválenej výške pôžičky 747,96 eura a celkovej sumy pôžičky 1082,31 eura, ktorý sa zaviazal žalovaný veriteľovi zaplatiť v 43 mesačných splátkach po 25,17 eura, teda s ročnou úrokovou sadzbou 23,98% ročne, RPMN 23,98% a priemernou RPMN 23,98%. Termín konečnej splatnosti je uvedený ako február/2017. Celkové náklady spotrebiteľa sú vo výške 334,35 eura. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou splátok predmetného spotrebiteľského úveru, a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného listom zo dňa 24.01.2014 k zaplaceniu omeškaných splátok v sume 135,93 eura obratom, inak dôjde k vyhláseniu splatnosti celého úveru. Právny predchodca žalobcu tvrdil, že mal ku dňu 19.02.2014 vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný dlžnú sumu 716,45 eura nezaplatil. Právny predchodca žalobcu podal žalobu na súd dňa 10.01.2017.

8. Z prehľadu splátok a úhrad žalovaného k zmluve č. 5019700 vyplýva, že žalovaný celkom uhradil sumu 125,85 eura. Naposledy žalovaný zaplatil sumu 25,17 eura dňa 06.06.2014.

9. Z oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 21.03.2017 vyplýva, že Zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. ako postupcom a Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky Consumer Finance Holding, a.s. voči žalovanému ku dňu 17.03.2017 v celkovej výške 820,86 eura s príslušenstvom na žalobcu zo zmluvy č. 5019700 zo dňa 21.07.2013. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 12.06.2017 č. k. 13Csp/4/2017-29 pripustil zmenu na strane žalobcu.

10. Písomným podaním zo dňa 28.06.2017 doručeným súdu dňa 29.06.2017 zobral žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy 4,23 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 4,23 eura od 20.02.2014 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zároveň žiadal, aby súd žalobe žalobcu vyhovel, tak, že žalovaného zaviazže zaplatiť žalobcovi sumu 712,22 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 712,22 eura od 20.02.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania. Súd rozsudkom zo dňa 30.06.2017 č. k. 13Csp/4/2017-42 zastavil konanie v časti o zaplatenie 4,23 eura

s príslušenstvom podľa § 144 a § 145 ods. 2 CSP výrokom I., ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.08.2017.

11. Žalovaný na pojednávaní dňa 24.08.2018 vzniesol vo veci námietku premlčania, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s predchádzajúcim rozsudkom súdu prvej inštancie a žiadal žalobu žalobcu opätovne zamietnuť.

12. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

13. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v stave účinnom ku dňu podpisu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

19. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

20. Podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie.

21. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

22. Podľa § 35 ods. 2 OZ, právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom.

23. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

24. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

25. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

26. Podľa § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Žalobca si uplatňuje v konaní svoj nárok na základe zmluvy o pôžičke, ktorú mal uzatvoriť jeho právny predchodca so žalovaným dňa 21.07.2013. Na základe ustanovenia § 657 OZ možno konštatovať, že podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú dohoda o prenechaní určitého množstva druhovo určených vecí (teda aj peňazí) dlžníkovi a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť tieto veci veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby. Z uvedeného zároveň vyplýva, že v zmluve o pôžičke musí byť dostatočne určito a nepochybne dohodnuté aj množstvo druhovo určených vecí, ktoré prenecháva veriteľ dlžníkovi. Z obsahu listiny predloženej súdu právny predchodcom žalobcu, označenej ako: Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky vyplýva, že žalovanému mala byť poskytnutá pôžička na vyplatenie iných záväzkov. K výške pôžičky sú v listine uvedené dva údaje a to: „schválená výška pôžičky: 747,96 eura“ a „Celková suma Pôžičky: 1082,31 eura“. Z ďalšieho obsahu zmluvy konkretizácia týchto pojmov nie je celkom zrejma a nie je ani vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. V čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu je pojem „Celková suma Pôžičky“ definovaný ako: „súčet všetkých Splátok dohodnutých medzi Klientom a Spoločnosťou v Zmluve“. Podľa názoru súdu, slová: „celková suma pôžičky“ by mohli nahrádzať údaj o „celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru“. Tento údaj bol totiž podľa § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 21.07.2013 podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Gramatický výklad slovného spojenia „celková suma pôžičky“ je podľa názoru súdu suma všetkých peňažných prostriedkov, poskytnutých dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke. Teda v oboch prípadoch ide o uvedenie sumy, ktorá bola poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke dlžníkovi. V tomto ohľade je však zmluva neurčitá, keďže z nej jednoznačne nevyplýva, aká suma bol dlžníkovi naozaj poskytnutá. Ustanovenie § 37 ods. 1 OZ, upravuje náležitosti právneho úkonu týkajúce sa vôle a jej prejavu. Určitosť a zrozumiteľnosť prejavu vôle v prípade písomnej formy právneho úkonu musí byť daná obsahom listiny. Podľa názoru súdu výkladové závery možno založiť len na určitých pravidlách. Ak ide o výklad právnych úkonov vyjadrených slovami, tak na pravidlách zakotvených v ustanovení § 35 ods. 2 OZ, podľa ktorých právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak nie je táto vôľa v rozpore s jazykovým prejavom, lebo výkladom nemožno dopĺňať to, čo nie je v príslušnej listine obsiahnuté. Vôľa vtelená do zmluvy je prejavovaná určite a zrozumiteľne, ak je výkladom objektívne pochopiteľná. Inak povedané, ak možno túto vôľu bez rozumných pochybností o jej obsahu adekvátne (nie špekulatívne či účelovo a pod.) vnímať. K pochopeniu jej obsahu môže slúžiť aj širší kontext konania účastníkov, prípadne aj z konania následného, ak z neho možno aj spätne usudzovať o obsahu vôle, vrátane toho, ako skôr prejavenu vôľu interpretujú sami účastníci právneho úkonu. Súd poukazuje na to, že zo znenia žaloby, ktorú podal pôvodný žalobca, teda samotný veriteľ pôžičky (spotrebiteľského úveru), ktorá mala zmluvou vzniknúť, vyplýva, že žalovanému poskytol: „celkovú sumu pôžičky 1082,31 eura“. Tieto údaje sú však v rozpore s tvrdením žalobcu, že žalovanému bola poskytnutá pôžička (spotrebiteľský úver) v sume 747,96 eura. Podľa názoru súdu, listina podpísaná právny predchodcom žalobcu a žalovaným nie je ako dvojstranný právny úkon dostatočne určitá v takom zmysle, aby z nej nepochybne vyplývala podstatná náležitosť zmluvy o pôžičke (spotrebiteľského

úveru), ktorou je dohoda o presnom, resp. určitom množstve poskytnutých druhovo určených vecí žalovanému ako dlžníkovi. Rovnaký názor vyslovil aj odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zo dňa 24.05.2018 č. k. 19Co/313/2017-57, keď uviedol, že pokiaľ ide o gramatický a logický výklad slovných spojení „schválená výška pôžičky“ a „celková suma pôžičky“ sú synonymá. Žalobca uvádzal v odvolaní, že predmetná zmluva je platná. Poukázal na to, že ustanovenia zmluvy je potrebné vykladať vo svetle celej zmluvy, v ktorej je obsiahnuté. Je potrebné vo veci uprednostniť systematický výklad, ktorý vychádza z kontextu, v ktorom sa príslušné ustanovenia zmluvy nachádzajú a nie reštriktívny výklad. Mal za to, že výklad, ktorý robí ustanovenie zmluvy platným či účinným, má prednosť pred výkladom vedúcim k záveru o neplatnosti či neúčinnosti tohto ustanovenia, t. j. v prípade pochybností o platnosti a účinnosti zmluvného ustanovenia treba dať prednosť výkladu, že dotknuté ustanovenie je platné.

28. Pre platnosť zmluvy o pôžičke ako spotrebiteľského úveru ustanovenia § 657 OZ, § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vyžadujú, aby takáto zmluva mala písomnú formu, obsahovala dohodu o prenechaní určitého množstva druhovo určených vecí (teda aj peňazí) dlžníkovi a tomu zodpovedajúca povinnosť dlžníka vrátiť tieto veci veriteľovi po uplynutí dohodnutej doby a údaj o „celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru“. Z uvedeného zároveň vyplýva, že v zmluve o pôžičke musí byť dostatočne určito a nepochybne dohodnuté aj množstvo druhovo určených vecí, ktoré prenecháva veriteľ dlžníkovi. Z obsahu listiny predloženej súdu právnym predchodcom žalobcu, označenej ako: Zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky vyplýva, že žalovanému mala byť poskytnutá pôžička na vyplatenie iných záväzkov. K výške pôžičky sú v listine uvedené dva údaje a to: „schválená výška pôžičky: 747,96 eura“ a „Celková suma Pôžičky: 1082,31 eura“. Z ďalšieho obsahu zmluvy konkretizácia týchto pojmov nie je celkom zrejma a nie je ani vysvetlený prípadný rozdiel medzi nimi. V čl. 1.1 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu žalobcu je pojem „Celková suma Pôžičky“ definovaný ako: „súčet všetkých Splátok dohodnutých medzi Klientom a Spoločnosťou v Zmluve“. Podľa názoru súdu, slová: „celková suma pôžičky“ by mohli nahrádzať údaj o „celkovej výške a mene poskytnutého spotrebiteľského úveru“. Tento údaj bol totiž podľa § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. účinného k 21.07.2013 podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Gramatický výklad slovného spojenia „celková suma pôžičky“ je podľa názoru súdu suma všetkých peňažných prostriedkov, poskytnutých dlžníkovi na základe zmluvy o pôžičke. Teda v oboch prípadoch ide o uvedenie sumy, ktorá bola poskytnutá na základe zmluvy o pôžičke dlžníkovi. V prípade, že zmluva tieto náležitosti neobsahuje, resp. nie sú dohodnuté dostatočne zrozumiteľne a určite, považuje sa podľa § 37 OZ. za neplatnú. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že predmetná zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke ako spotrebiteľského úveru v písomnej forme v dostatočne určitej a zrozumiteľnej forme, teda ako keby ich neobsahovala. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Pokiaľ teda v písomnom znení zmluvy neboli dostatočne vymedzené všetky podstatné náležitosti zmluvy o pôžičke, nebola písomná forma zmluvy zachovaná. Súd preto dospel k záveru, že zmluva o pôžičke, ktorá mala byť uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je absolútne neplatná.

29. Pokiaľ boli na základe takejto neplatnej zmluvy poskytnuté žalovanému nejaké finančné prostriedky, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovanému mali byť poskytnuté finančné prostriedky na splatenie iných svojich záväzkov voči VÚB, a.s., ktorých výška mala byť 379,78 eura a 368,18 eura, t. j. spolu 747,96 eura, bol povinný vrátiť len túto sumu žalobcovi z titulu vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení § 451 ods. 1, 2 a § 457 OZ. Žalovaný bol teda povinný vrátiť len poskytnutú sumu 747,96 eura žalobcovi, príp. jeho právnemu predchodcovi a nie sumu 838,07 eura ako sa domáhal žalobca v žalobe z titulu vrátenia poskytnutého spotrebiteľského úveru po odrátaní už uhradenej sumy 125,85 eura. Z titulu vydania bezdôvodného obohatenia mal teda žalobca nárok na zaplatenie sumy 622,11 eura. Vo zvyšku (o zaplatenie 90,11 eura s príslušenstvom) bol nárok žalobcu uplatnený nedôvodne, nakoľko išlo o nároky, ktoré by žalobcovi vznikli len ak by bola zmluva uzavretá platne, čo podľa názoru súdu nebola. Ako bolo uvedené, nárok žalobcu na zaplatenie sumy poskytnutej žalovanému je podľa názoru súdu nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy. Žalovaný dňa 24.08.2018 na pojednávaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku, nakoľko sa v celom rozsahu stotožnil s pôvodným rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci, podľa ktorého bol nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnej zmluvy nedôvodný pre jeho premlčanie. Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Súd má za to, že právny predchodca žalobcu sa dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného už v okamihu, keď žalovanému

peňažné prostriedky poskytol, t.j. dňa 21.07.2013. Žaloba bola podaná na súde dňa 10.01.2017, teda nepochybne po uplynutí tak subjektívnej dvojročnej premlčacej doby dňa 21.07.2015, ako aj objektívnej trojročnej premlčacej doby, ktorá uplynula dňa 21.07.2016. Z uvedených dôvodov súd žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú pre premlčanie v časti o zaplatenie 622,11 eura s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 90,11 eura s príslušenstvom ako nedôvodnú pre neplatnosť predmetnej zmluvy. Rovnaký názor vyslovil aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku zo dňa 26.01.2017 sp. zn. 19Co/242/2016.

30. O nároku na náhradu trov celého konania (tak prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania) rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že aj keď v celom rozsahu úspešnému žalovanému (zastavenie konania v časti o zaplatenie 4,23 eura s príslušenstvom zaviniť žalobca a v časti o zaplatenie 712,22 eura s príslušenstvom úspešnému pre premlčanie a nedôvodnosť žalobcom uplatneného nároku) vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplyvajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 127 ods. 1 CSP, ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

Podľa § 127 ods. 2 CSP, ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok). Ak ide o rozhodnutie vo veciach maloletých detí (rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleté dieťa, styk s maloletým dieťaťom alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému dieťaťu), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 370 a nasl. CMP.